טופס הרשמה לימודי מוסמך

בית הספר לחינוך - תשפ"ב - 238

פרטים אישיים:

שם משפחה: קופר שם פרטי: גושוע

Joshua :(אנגלית) Cooper (אנגלית)

מספר זהות: 336183777 מין: זכר

17/04/1991 :תאריך לידה

ארץ לידה: ארצות הברית שנת עליה: 2014

פרטי התקשרות:

כתובת: הרב ברלין 4/71 ירושלים עיר:

050-2184618 טלפון נייד: 9250111 מיקוד:

joshcooper417@gmail.com :דוא"ל:

פרטי תואר בוגר:

- שנת סיום: שנת סיום:

חוגי/תחומי הלימוד: 1. ציון סופי:

2. ציון סופי:

ציון סופי לתואר:

אם לא סיימת את לימודי התואר: תאריך משוער לסיום:

ציון ביניים:

האם יש לך פטור מלימודי אנגלית?

*שם מכללה: **ציון אמי"ר/אמירם:

:תעודת הוראה

שם המוסד: תאריך סיום:

פרטי תואר מוסמך:

מוסד הלימודים: שנת סיום:

תחומי לימוד: ציון סופי:

ניסיון חינוכי - ניתן לפרט בקורות החיים לפי דרישת המגמות השונות

מסלול הלימוד המבוקש בחינוך יהודי:

מסלול הגות יהודית חינוכית 1268

עדיפויות

במידה ונרשמת/ מתכוון/ת להרשם למגמות נוספות בביה"ס לחינוך, אנא דרג/י את העדיפויות שלך. לסדר העדיפויות יינתן משקל בשיקולי הקבלה (יש מגמות המטופלות רק בעדיפות ראשונה/שנייה):

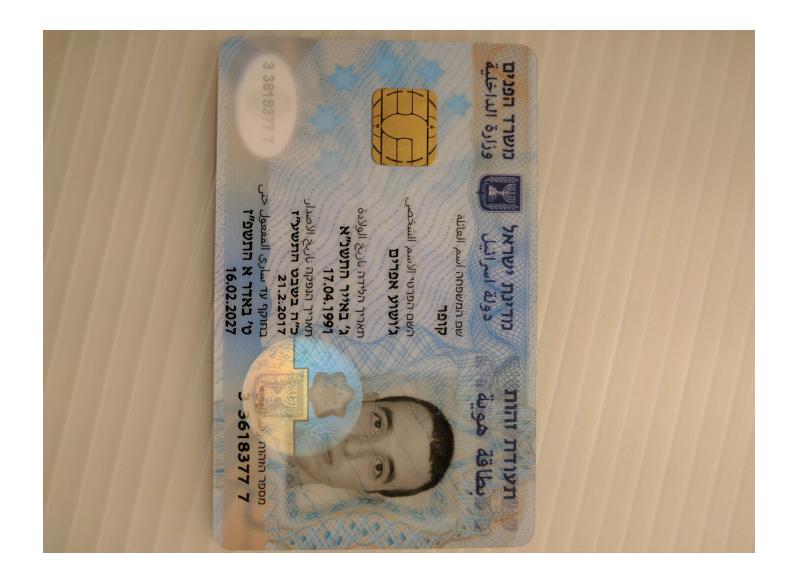
- 1. 238 המגמה לחינוך יהודי
  - .2
  - .3

הצהרה כללית:

אני מ	אני מצהיר/ה כי כל הפרטים שנמסרו בטופס זה נכונים.				
לשימוש הו	החוג לחינוך בלבד				
קבלה למונ	וסמך במגמה				
קבלה למונ	וסמך עם קורסי השלמות בהיקף של	ש"ש			
ממוצע סופ	פי לתואר ראשון -				
ממוצע בינ	ניים לתואר ראשון				
		חתימה:			

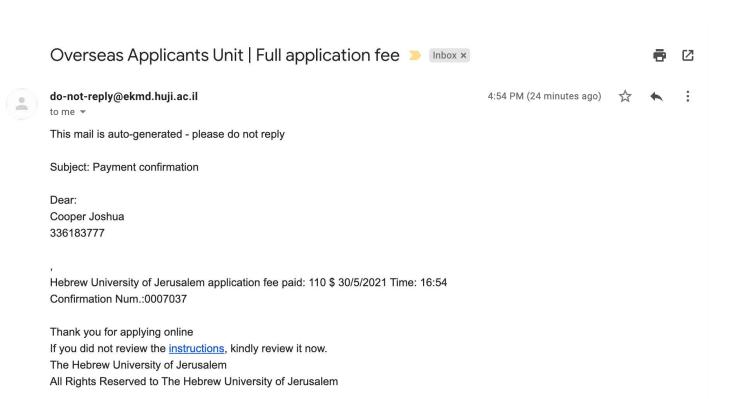
האוניברסיטה העברית בירושלים המדור לקבלת תלמידים מחו"ל

: אל	טללית גנץ, ביה"ס לחינוך	:תאריך	כ"א בסיון תשפ"א	1.6.2021 מ"א			
:שם המועמד	קופר ג'ושוע	מס' תלמיד:	336183777				
מועמד ל:	11-238	:מס' תיק	20857				
	צלחה במבחני עברית ואנגלית מהווה תנאי הכרחי ילחת אך ורק על ידי משרד זה.	לקבלה. תנאי זו	ה נבדק במשרד הקב	קבלה לתלמידי חו"ל. הודע	ה על		
לימודים אוניברסינ	U of Pennsylvania : שׁכּוֹ המוֹסוֹד שׁכּוֹ	שנת ס	ייום התואר :2014	201			
המועמד/ <u>סיים /</u>	עומד לסיים4 שנים באוניברסיטה מוכרת,	בפקולטהמז	רעים, בתחום	מתמטיקה	-		
על פי תרגום הציוניו	ם לסולם של האוניברסיטה העברית, אנו רואים את ו	מת ציוניו הכוללו	ת עד כה כשוות ערך ל	ן למצויין, טווח (	.(+95		
התואך <u>שבידיו</u> / שע	ומד לקבל מוכך על ידי האוניברסיטה העברית. נא	שובתכם. אורית	81607				
רמה נוכחית בשפות	:				_		
הערות:					_		
					_		
					_		
					_		
•••••	***************************************		•••••	***************************************	****		
חוות דעת החוג/ הפקולטה (נא לסמן בסעיף המתאים):							
לא ניתן לקבלו 🗌	ו לחוג.						
הסיבה:							
ת ניתו לקבל את	: המועמד/ת לחוג, לרמה:						
_	י בוגר" שנה ב' יבוגר" שנה ג' יים	יסמך" "	מוסמך" עם השלמוו	מות			
 שנת השלמה ל	 לימוסמך" 🔲 משלים למחקר 🔛 לימודי ח	וודה ו	תלמיד מיוחד שלא	לא לתואר			
על סמך לימודיו ה	קודמים יהיה/ תהיה הנ"ל פטור/ה מהקורסים ה	:אים					
הנ"ל יהיה/ תהיה	חייב/ת בהשלמת הקורסים הבאים:						
:הערות							
תאריך:	חתימת הח	::					
תאריך:	חתימת הפ	ולטה:		_			

ERROR: cannot process PDF document '34132591_eTranscript.pdf'

ERROR: cannot process PDF document '___; åøåú çéé - âxåù ; åôø.pdf___.pdf'

Reply

Forward

V N I V E R S I T A S P E N N S Y L V A N I E N S I S

OMNIBYS HAS LITTERAS LECTURIS SALVTEM DICIT

Cum academiis antiquus mos sit scientiis litterisve humanioribus excultos titulo iusto condecorare nos igitur auctoritate Curatorum nobis commissa

JOSHUA EPHRAIM COOPER

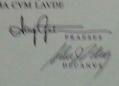
ob studia a Professoribus approbata ad gradum

BACCALAVREI ARTIVM

admisimus eique omnia iura honores privilegia ad hunc gradum pertinentia libenter concessimus Cuius rei testimonio nomina nostra die mensis Decembris xx Anno Salutis avasiu et Vinversitatis conditae ccuxsiv Philadelphiae subscripsimus IIIC GRADVS CONLATVS EST SVMMA CVM LAVDE

lessi fand Kusey

אנא שתפ/י אותנו בביוגרפיה שלך:

גיל 12: העוגב מתנגן, החזנית שרה עם מקהלתה, אלף אנשים יושבים בחלל, והרב- כמו משה רבינו- מושיט את ידיו בתנועה כלפי מטה והקהל- הרבה יותר ממושמע מבני ישראל- מתיישב. אבא שלי מתחיל את דרשתו לכל נדרי. במהלך התפילה אני ואחים שלי עשינו לו פרצופים מצחיקים אבל גם לנו יש גבול ועכשיו מתאפקים. הדרשה עוסקת בנושא המצווה העליונה של "אהבת ישראל". השפה הזו קצת מוזרה לבית כנסת הקונסרבטיבי בניו ג׳רזי אבל למשפחת קופר היא מרגישה מאוד טבעית. אם תשאלו אותי מה אני רוצה להיות כשאגדל, אענה "רב".

18: מחויבות היא המילה שאני מאמץ בישיבת הסדר פתח תקווה. אני מאמץ מחויבות כלפי ההלכה, כשאני מגיע לעולם שבו לפתע אני לא ה״דוס-בן-של-רב״ אך ורק כי באתי מהמשפחה היחידה שלא נוסעת בשבת. אמנם עולם לעולם שבו לפתע אני לא ה״דוס-בן-של-רב״ אך ורק כי באתי מהמשפחה היחידה שלא נוסעת בשבת. אני גם הערכים בישיבת ההסדר לא מתאים לי ב%100 אבל הרצינות שבה לוקחים שם את ההלכה סוחפת אותי. אני גם מפתח יחס של מחויבות למדינה וכמעט מוותר על לימודים בקולג׳ כדי להתגייס. בסוף אינני יכול להכחיש את דחף ליבי לחזור לארה״ב ללימודים אבל האשמה הכרוכה בהחלטה הזאת מלווה אותי בשנים הקרובות. אני מוסיף את הפסוק ״ושבו בנים לגבולם״ לברכת קריאת שמע על המיטה, שלא אשכח לאן אני שואף להגיע.

י**20:** יושב מול שקיעת השמש באלון ועוד לא התפללתי מנחה. כבר שנתיים לא פספסתי תפילה אחת אבל תפיסתי **20:** השתנתה במדרשת עין פרת. ההלכה הינה שפה גלותית למדי ובמדינת היהודים המנגנון הקשיח והתובעני הזה הוא כבר לא הגורם הבלעדי ששומר על הזהות היהודית. לכן הוא חייב להתרענן ולחזור לתפקידו האמיתי - לקרב אותנו לקב״ה. זה לא מרד, כי הדרך לכבד את ההלכה היא דווקא לשבור את הכלים. בעוד חמש שנים אתגייס לצה״ל ואספר לעצמי שהטירונות, סביבה חדשה לחלוטין, תהווה הזדמנות נפלאה סוף סוף להשתחרר מההלכה על אמת ואסע לבקו״ם בלי כיפה על הראש. זה יחזיק איזה יום וחצי ואמצא את עצמי מתגעגע לקב״ה. אני מאוד אתאכזב שלעולם לא אצליח לחזור בשאלה.

22: קשה לי לתאר את התחושה של להגיע לפסגה ולהגשים חלום. זה מרגש, מסחרר, ומסעיר: נהייתי ישראלי. זה לא היה קל. לצחוק ולבכות הן תנועות מאוד דומות ואני זוכר את עצמי יום אחד בדרך הביתה מהעבודה ממש על התפר. קצת מתבקש לשאול מה יהיה החלום הבא.

"??מרצ עם כיפה? אתה לא רואה כאן סתירה??"

25: שלושת מארגני ״מניין שוויוני גבעת שמואל״ דנים. מצד אחד ד׳ השתחררה ממחלקה פסיכיאטרית וזקוקה לתמיכה ולאהבה. מצד שני, ת׳ היא הקורבן בסיפור הזה והיא לא רוצה להיות שותפה בקהילה עם מי שהתעללה בה (ד׳ באמת ניסתה עם כל הלב להתנהג אחרת אבל אף טיפול לא עזר עד שת׳ נאלצה לנתק את הקשר). בסוף האמת מתגברת על החסד ואנחנו מבשרים לד׳ שכיחידים אנחנו אוהבים ומחבקים אותה אבל שהקהילה לא מסוגלת להכיל אותה כרגע.

27: אני מתלבט בין ירושלים לתל אביב. אני יודע שזו דיכוטומיה לא נכונה בעליל, ובכל זאת יושב אצלי בראש שת"א פירושה לקבל את זה שאני נשאר בהייטק במשרה מלאה, ושאמשיך להיות מעורב בקהילות ובפוליטיקה אבל זה לא יהיה כמו ההורים שלי שמקדישים את כל עבודתם לאהבת ישראל. לעבור לירושלים והאינטנסיביות שלה מרגיש לי כמעין צעד ראשון בכיוון קצת אחר. כצעד שני אפתח קבוצה ללימוד 929 ואתחיל להעביר שיעורים פה ושם. אמשיך לחפש מה יהיה הצעד הבא.

כיצד את/ה רואה את השתתפותך בתכנית הזו כתחנה הבאה בהתפתחותך?

יש צד אחד שבי שמצא נישה מושלמת בעבודה בהייטק. תמיד אהבתי מספרים ואני באמת (אבל באמת!) נהנה מהחשיבה המתמטית והטכנית שנדרשת שם (אפילו העברתי כמה שיעורים בבית פרת שממש עוסקים במתמטיקה). מעבר למספרים, אני מנהל צוות של 11 מהנדסות ומהנדסים, וזו לגמרי זכות שחלק מהעבודה שלי כרוך במתן מנטורינג ותמיכה לאנשים שאכפת לי מהם ושמוטל עליי ליצור סביבה מכבדת, לא צינית, וכיפית. חשוב לציין שכל זה בא עם ביטחון כלכלי, שזו ברכה שאני מברך עליה מכל ליבי. בקיצור, החלק הזה באישיות שלי חשוב לי ואני מרגיש שהוא מקבל ביטוי מלא.

ועם זאת, יש חלק אחר בתוכי שחשוב לי לא פחות. זה הילד שרצה להיות רב, הצעיר שתמיד השתוקק להשפיע ומצא את עצמו בעמדות הובלה בתנועות נוער, והציוני שעשה עלייה כי אהבת ישראל היא הערך המוביל בחיים שלו. זה מתבטא בכך שאני מגיע להפגנות ולקמפיינים כי המרחב הדמוקרטי ועתידה של המדינה יקרים לי, ובכך שהקמתי מניין שוויוני בגבעת שמואל, וכן בכך שאני מעביר חבורות עניין בבית פרת. אבל אפילו תוך כדי שאני מנסה לתאר את הפעילות ואת התכונות האלו, אני מתקשה להביא דוגמאות רציניות. אני מרגיש שאני ממצה את היכולת שלי "לתרום מהצד" ושאני זקוק למסגרת בה אוכל ללמוד ובה אהיה מוקף באנשים עם אותה הרוח כדי להתקדם לשלב הבא של עשייה. האיזון בין שני הצדדים האלה הוא כרגע בערך 55-5 לטובת ההייטק, אך הייתי רוצה לדחוף את עצמי לאיזון חדש. זו התחנה הבאה שהייתי רוצה להתפתח בה.

אז למה לא ללמוד לרבנות כבר עכשיו? אני מרגיש שאני צריך קצת זמן לחדד את מה שאני רוצה להגיד ואיך העשייה שלי תיראה. מסגרת אקדמית שתאפשר לי להתעמק בהגות יהודית מצד אחד ולחשוב איך לתקשר אותה במובן החינוכי כלפי חוץ מצד שני תהיה עבורי התחנה הבאה הנכונה. יש לי הרבה רצון להיכנס לעולם הזה אבל אני עוד לא בטוח בדיוק איך. אני מאמין שתכנית עמיתי מלטון תעזור לי לגבש את התשובות הנכונות.

ולמה עכשיו?

- בחתונה של אחי השנה, חמו דיבר על כך שהכישרונות שלנו הם לא מתנה מהקב״ה אלא הלוואה שאנחנו אמונים עליה כדי לתקן את עולמו. מאז אני לא מצליח להשתחרר מהתחושה שאני לא עושה מספיק.
- המדינה במצב לא פשוט. מפלגות קיצוניות צוברות כח, מדדי הניכור מגיעים לשיאים, ושנאת חינם משתוללת ברחובות. אני לא יודע מה לעשות עם זה אבל אני מרגיש שחובה על המחנכים והמנהיגים לגשר על הפערים האלה שנהיו תהום. אני מרגיש שאינני רוצה לעמוד יותר מהצד.
  - ?אם לא עכשיו אימתי